

N:r 19.

Redaktör och utgivare:
FRANS J. HUSS.

Telefon: Vasa 619.

NORDISKT MUSIKBLAD.

Stockholm den 1 December 1897.

Expedition: Kungstensgatan 56.

Pris: Helår 5 kr. Lösnummer 25 öre.

Annonspis 20 öre pr petitråd.

17:e Årg.

Karl Goldmark.

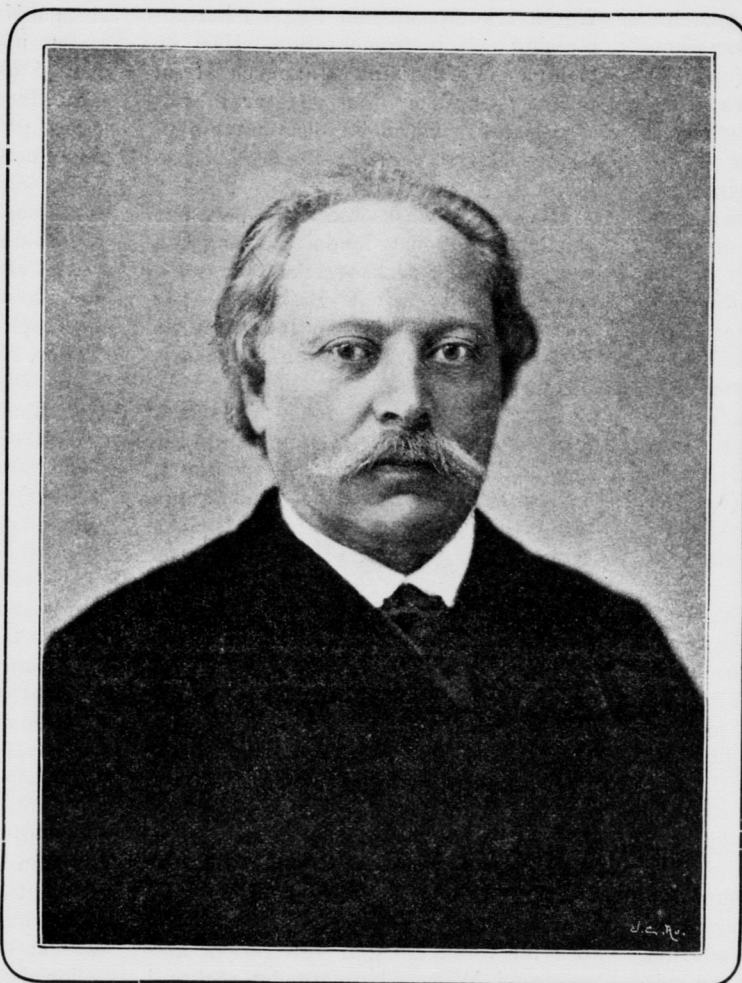
Bland Tysklands nu levande äldre tonsättare intager Karl Goldmark ett af de främsta rummen, detta såväl på operans som orkester- och kammarmusikens område. Goldmark har emellertid i sin verksamhet som komponist visat mera soliditet än produktivitet, och sedan han 1875 skapade sig ett stort namn som operakomponist genom »Drottningen af Saba» har ett decennium förflutit mellan hvarje af hans följande bekanta verk för scenen: »Merlin» och nu »Das Heimchen am Herd» — »Syrsan vid härden», hvarmed Goldmark helt nyligen introducerats på vår kungliga lyriska scen. Med sistnämnda opera har han vänt sig ifrån den stora tragiska operans stil, som han förr odlat, och i Humperdinks fotspår slagit in på sago-spelets område. Om än han icke med »Syrsan» gjort samma lyckliga träff som denne med »Hans och Greta», har dock »Heimchen am Herd» hastigare och vidsträcktare än hans föregående operor gjort sig känd. Af Goldmarks orkesterkompositioner ha å symfonikonserter på k. operan spelats konsert-uvertyrerna »Sakuntala» och »Vår» samt »Bröllop på landet», symfoni i fem satser.

Karl Goldmark är född den 18 maj 1832

i Keszthely, en liten stad vid Plattensjön i Ungern. Han är af judisk börd och hans far var israelitisk kantor. I hemmet var musik och sång dagligt bröd — familjen skulle ju också lefva deraf — och Karl började tidigt musicera. Sjong gjorde han och blåste flöjt på ett egenhändigt fabricerad instrument; snart grep han också till violinen. Första undervisningen i musik fick han af skolmästaren på platsen

och sedan i Oedenburg, då han gjorde så stora framsteg i violinspelet, att han redan efter ett års studier der kunde låta höra sig offentligt 1844. Samma år fick han tillfälle att resa till Wien för att vidare utbilda sig för den skicklige violinmästaren och läraren Leop. Jansa, som 1847 bragte honom in som elev i konservatoriet, der han fick sin egentliga utbildning som musiker. Revolutionen 1848 utbröt och konserva-

toriet stängdes. Som violist fick han nu plats vid teatern i den ungerska staden Raab, men då ung och gammal af alla stånd och yrken måste gripa till vapen i hans fädernesland, så blef det äfven den stillsamma musikerns lott att draga ut i striden. Det var ej långt ifrån att han under denna militära tjenstgöring på misstankar blifvit skjuten, dertill dömd af en krigsrätt, då en musiker, som varit kamrat med honom i Raab, räddade honom genom att bevisa hans oskuld. Efter revolutionens och stridernas slut återfick Goldmark sin plats i Raab, der han flitigt arbetade på sin musikaliska utbildning. Han flyttade sedermera 1850 till Wien, der han stannade för alltid. Här var det en konstälskande vän, herr Mitrich, som tog emot honom i sitt hus, och hos denne fick han göra bekantskapen med den klassiska musiken, som på honom gjorde ett outplånligt intryck. Han började

Karl Goldmark.

nu känna behof att gifva uttryck åt sina egna musikaliska tankar och komponerade hela högar af musikstycken, men han hade ställt sitt mål för högt att gifva offentlighet åt dessa, som han tyckte, omogna produkter. Hans egentliga verksamhet för att göra sig känd i världen daterar sig från 1857, då han började ifrigt »studera». Jemte musiken odlade han sitt vetande på andra områden, fördjupade sig i filosofi, lärde sig språk o. s. v. Ett engagement i orkestern vid Karl-teatern skaffade honom medel till uppehälle och tillfälle att göra sig känd. Slutligen tog han mod till sig och annonserade en stor konsert nyssnämnda år.

Oaktadt namnet Goldmark ännu icke var känt bland Wiens många musikvänner, hade de dock infunnit sig och fylde den stora salen. Redan med de första numren hade han eröfrat sina åhörare, och det jublande bifallet under loppet af konserten stälde honom med ens på en hedersplats inom tonsättarnes krets. Goldmark hade utslutande bjudit på egna kompositioner för orkester, kammarmusik, sånger etc., hvaribland en stråkvartett väckte synnerlig uppmärksamhet. Det fanns väl knappt något kvartettsällskap, som ej tillägnat sig och har på repertoaren detta förtenstfulla verk, och det har i dessa dagar genom Aulinska kvartetten äfven här blifvit känt, särskildt intresserande den publik, som så nyss fått göra bekantskap med komponistens nyaste opera. Bland orkesterverken gjorde uvertyren *Sakuntala* (op. 13) stort upseende, och detta verk förde Goldmarks namn först ut i världen. Andra betydande kompositioner af honom efter denna tid äro uvertyren till *Pentesilea* af Kleist, ett *Scherzo* för orkester, en *Pianoquintett*, en omtyckt *Suite* i E dur för piano och violin (op. 11), *Sonat* för dito i D dur (op. 25), en *Psalm*, kör med orkester, *Frühlingshymne* för altsolo, kör och orkester, den ofvan nämnda symfonien *Ländliche Hochzeit* (op. 26), en *Violinkonsert* och en *Violinsonat*, en *Trio*, pianosaker och sånger, bland hvilka 12 Gesänge för mittl. Stimme (op. 18), *Beschwörung* (op. 20) och *Vier Lieder* (op. 21) m. m. Hans operor skola vi längre fram omnämna.

I Wien lefde nu Goldmark såsom pianolärare och tonsättare. Hans gedigna bildning gjorde honom äfven kompetent att verka som musikkritiker uti framstående tidningar på platsen. Såsom sådan gjorde han till sin uppgift att vinna mark för Richard Wagner i Wien. Wagner hade då med föga yttre framgång gifvit konserter derstädes, men Goldmark hade anseende nog att uppträda som hans förkämpe i den österrikiska hufvudstaden, och det var han som der bildade den första lilla skaran wagnerianer, ur hvilken sedan den ansevärd »Wagnerföreningen» utvecklade sig. Trots

denna andliga gemenskap trädde Wagner aldrig i närmare förbindelse med Goldmark, och denne rönt lika litet inflytande af Wagners konstriktnings som af hans person. Goldmark höll sig fri från de fjättrar, som en slafvisk efterrapning af den store Bayreuthmästaren skulle ha pålagt honom, och sträfvade mot sina höga mål på andra vägar än denne. Han visar det i sina verk för scenen.

År 1875 trädde Goldmark i Wien fram med sin första opera, *Drottningen af Saba*, i fyra akter med text af S. H. Mosenthal. Han hade i sju år arbetat och filat på densamma, äfven af sin lärareverksamhet störd i komponerandet. Som bevis på hvilken omsorg och noggrannhet han egnade åt detta verk kan anföras, att han två gånger komponerade tredje akten, den sceniskt som musikaliskt värdefullaste. Om denna premiäre yttrar sig Hanslick sålunda: »Goldmarks partitur är ett akttningsbjudande arbete, som i särskilda partier förräder en mäktig och egendomlig talang. Maktigheten ligger i känslouttryckets lidelsefullhet och tonmålningens glans, egendomligheten i musikens judiskt-orientaliska karaktär. Goldmarks stil håller ungefär medelvägen mellan Meyerbeer och den äldre Wagner (*Tannhäuser*). »Drottningen af Saba» är emellertid ett självständigt verk, som sluter sig till den äldre skolans arkitektonik. Hufvudvigten i kompositionen ligger i harmonisering och instrumentation. Här är Goldmark oftast intressant och äfven pikant, stundom dock onaturlig och överlastad. Harmoni och instrumentering undertrycka allt för mycket melodien.»

Denna Goldmarks förstlingsopera har emellertid haft betydande framgång och kan på många tyska scener räknas till repertoaroperorna. I Budapest hade operan för tio år sedan redan gifvits 120 gånger och har äfven uppförts i Newyork.

Länge dröjde det innan Goldmark fann en operatext, som inspirerade honom till komposition af en ny opera, men sommaren 1882 blef han af den begåfvade diktaren Siegfried Lipiner erbjuden en libretto, »Merlin», hvilken han fann lämplig och genast började sätta i musik. Merlin var enligt sagan en fornbritisk siare och trollkarl, son af en dämom och en jordisk jungfru. Kung Artur söker hans hjälp mot sina fiender, men fén Viviane fångslar honom med sin kärlek, då han mister sin makt och frihet. Befriad af kung Artur drager han med honom i strid och blir dödligt sårad. Förd till Viviane, räddar hon hans själ åt himlen genom att döda sig öfver hans lik. Den 19 november 1886 uppfördes för första gången »Merlin» å hofoperan i Wien. Uppförandet räckte i fyra timmar, men publiken syntes mycket intresserad, att döma af det rika

bifallet och de många inropningarne af såväl komponisten som hufvudpersonerna i operan. Denna anses stå högre i värde än »Drottningen af Saba», ehuru Goldmark i denna opera såges visa sig mera själfständig. »Merlin» har ej heller haft samma framgång som denna. Ännu ett par andra operor af honom från senare tid har man att nämna, »Der Fremdling» och »Attila», hvilka likväl blefvo föga kända. För halftannat år sedan fick man höra talas om en ny opera af Goldmark, »Das Heimchen am Herd», denna likaledes gifven första gången å Wiens kejserliga operascen den 21 mars 1896 och mottagen med entusiastiskt bifall. »Goldmark har», säger om denne en tysk kritiker, »med detta nya verk stigit ned från sina förra operors höga koturn, lemnat det patetiska och lidelsefulla, så vidt som möjligt, å sido, öfverlemnande sig helt och hållet åt sagodiktningens förtrollande stämning. Hans musik till »Heimchen» rör sig i lugna, jemna linier, den är fin och sinnrik, varm och känslfull, men äfven käck och munter, der det fordras. Dertill råder en uppfriskande folkton i melodierne. Ett stort behag förlänar åt det hela den konstfullt behandlade orkestern.» (Om »Syras» se nästa sida.)

Från Wien gick Goldmarks nya opera snart till de flesta af Tysklands större städer. Redan i slutet af juni samma år var operan upptagen i Berlin på Neues kgl. Opernhaus, der hon snart upplefde ett dussin föreställningar; i oktober hade Leipzig, Breslau, Frankfurt a. M. och Hamburg nyheten uppe på sina operascener, och synes den fortfarande under innevarande år hålla sig uppe på de tyska operornas repertoar.

Goldmarks senaste kompositioner torde vara följande, i år såsom nyheter annonserade kompositioner: *Psalm 113* (op. 40) för blandad kör med orkester, *Zwei Chöre* (op. 41) för fyra mansröster, nr 1 »Die Holsteiner in der Hamme», nr 2 »Nicht rasten und nicht rosten», samt *Wer sich die Musik erkiest* (op. 42 nr 1, ord af Martin Luther) för två fruntimmers- och två mansröster, och *Ich bin jüngst verwichen* (op. 42 nr 2) för blandad kör eller fyra solostämmor med pianoackompanjemang.

Har Goldmark med sina utgifna verk ej hunnit längre än till sist nämnda opustal under den långa tid han verkat som musiker, bevisar detta, att han väl betänker sig innan han sänder ut i världen sina alster. Också karaktäriseras han af Hanslick såsom »en djupt allvarlig tonsättare, hos hvilken det varmblodiga, lidelsefulla, genomträngande karaktäristiska beherskar hans känslor, ofta på bekostnad af det sköna men aldrig af det sanna eller det som synes honom sant».

Syrsan vid härden.

Opera i tre akter af A. M. Willner, musik af Karl Goldmark.

Förloft löfte återkomma vi till den i förra numret omnämnda nyheten på k. operan, hvars text är utarbetad efter Dickens bekanta novell »The Cricket on the hearth», en saga om hemmet. Librettens innehåll är följande.

Första akten. Älfvorna, osynliga, sjunga om sommarkvällens frid; de skydda människornas hem mot onda öden. Syrsan kommer fram bakom spisen i postiljonen Johns och hans hustru Dots hem. Föräldraglädjens lycka, som dittills felats de båda makarna, skall snart skänkas dem. Dot inkommer, syrsan försvinner. Dot går försänt i lufva drömmar om sin förestående sällhet. Klockan slår sex och väcker henne ur hennes tankar. May, hennes granne docksömmerskan, inträder djupt sorgsen. Hon skall på följande dag gifta sig med den rike leksaksfabrikanten Tackleton, som hon ej älskar. Hennes hjärta tillhör Edvard, en hurtig sjöman, som dock ej låtit höra af sig sedan sju år. Dot uppmanar May taga sitt förnuft tillfånga. Tackleton är visserligen gammal och ful, men han kommer att försörja så väl henne som hennes fattige fosterfader. På Edvard bör hon ej längre tänka. May går, sedan Dot gifvit henne en tallrik soppa med sig till fosterfadern. John inkommer hurtig och glad. Han berättar att han medför från staden en främmande sjöman, hvilken nyss återvänt från en långresa. Medan John och Dot ett ögonblick aflägsna sig, inträder Edvard, förklädd som gammal sjöman. Hänförd hälsar han sin hembygd åter, undrande hvilket mottagande hans ungdomsäl skade skall bereda honom. John, som ånyo inkommit, ber främlingen bli deras gäst, hvarefter Dot ledsagar Edvard till gästkammaren utan att ha igenkänt honom. Byns befolkning instormar, och under stoj och skämt utdelar John bref och paket, som han medfört från staden.

Andra akten. Dot dukar aftonmåltiden i trädgården utanför deras bostad. John prisar sin husliga lycka, hvarvid Dot gäckande spörjer om han aldrig känt sig svartsjuk, emedan han så ofta nödgas vistas borta från sin täcka hustru. John svarar nej, han litat på hennes trohet. May inträder. Alla tre sätta sig till bords. Måltiden störes af Tackletons besök; han önskar få en kyss af sin fästmo. May värjer sig. Nu inkommer Edvard och blir vittne till Tackletons antydningar om det förestående giftermålet. Han tror sig glömd af May och yppar halfhögt för Dot hvem han är. Tackleton gör John uppmärksam på att främlingen och Dot i hemlighet tissla med hvarandra. »Kan-

ske han, när allt kommer omkring, vill göra sin kur för er hustru», säger Tackleton och föreslår John att de en stund skola aflägsna sig för att sedan oförmärkt återkomma och öfverraska dem. John kallar Tackleton en narr, men följer honom likväl. Äfven May försvinner, sedan Dot intalat henne mod. Medan Dot och Edvard rådslå om bästa sättet att rycka May ur Tackletons klor, smyga sig Tackleton och John fram bland buskarna. Dot och Edvard gå in i huset efter förtroligt samtal. Tackleton slår John på axeln i det han ironiskt säger: »hvem är nu narren — ni eller jag?» och går här efter sin väg. John blir allena, ett rof för vild svartsjuka. Då framträder Syrsan, sjunger honom till sömns och visar honom i en drömsyn — hvarvid i en blomsterkalk uppenbar sig en liten postiljon, en John nummer 2 — att hans lycka är orubbad.

Tredje akten. May står färdig att gå till vigseln i kyrkan. Då hör hon den främmande sjömannen sjunga utanför och beslutar därvid, trots allt, att bli sin gamla kärlek trogen. Edvard kommer in, yppar sitt namn — och de båda älskande falla i hvarandras armar. När de gått, inkommer Tackleton för att hämta sin trolofvade. Efter följer en hop af byns gossar och ungmör, som på Edwards inrådan omringa Tackleton och kvarhålla honom, tills Edvard och May, hvilka begagna sig af Tackletons vagn, hunnit till kyrkan. Tackleton släppes slutligen lös af sina plågoandar och rusar ursinnig på dörren. John och Dot inträda. Den förre är ännu ej fullkomligt kvitt sin svartsjuka och sitt dåliga lynne, tills Dot med några förklarande ord gör honom glad igen. De kyssa hvarandra ömt som förr, i det Dot låter John förstå, att föräldraglädjens lycka snart skall bli

Ett par teateraffischer från 1830-talet.

Jenny Linds och Julius Günthers debuter.

Teater- och musikutställningens paviljong under sommarens stora utställning innehöll, som den besökande vet, en rik samling af märkliga och intressanta saker, deribland gamla teateraffischer, som ådrogo sig rätt mycken uppmärksamhet, och af dessa särskildt de båda ofvannämnda, hvilka här återgifvas. Uppmaningen till publiken i slutet på affischerna är ungefär lika i båda; vi anföra densamma därför endast en gång, nämligen på sista affischen. Den äldsta af dem är för dagen, då Jenny Lind gjorde sin första debut, och den har följande lydelse:

Med Hans Kongl. Maj:ts
Allernådigaste Tillstånd
gifves

På Kongl. Stora Teatern
i dag Måndag d. 29 November 1830
Till förmån för hr Sevelin:

EDWINSKI OCH FLORESKA

eller

POLSKA GRUFVAN

Skådespel i 3 Acter, öfversättning af Djurström.

PERSONERNE:

Edwinski, Woiwod af Rawa . . .	spelas af hr Torslow.
Floreska, hans gemål . . .	» » fru Erikson.
Angela, deras dotter . . .	» » eleven Jenny Lind, debut.
Zamoski, Woiwod af Sandomir . . .	» » hr Almlöf.
Ragotzi, Zamoskis förtrogne . . .	» » » Cederwall.
Polina, i tjenst hos Zamoski . . .	» » fru Bock.
Peter, Polinas Brorson . . .	» » hr Sevelin.
Polaski, Edwinskis vän . . .	» » » Lars Kinmanson.

Derefter gifves:

DEN STORMIGA AFTONEN

Comedie i 1 Act med sång. Musiquen af Dalayrac.

PERSONERNE:

Don Carlos . . .	spelas af hr Fredr. Kinmanson.
Georgino . . .	» » » Sällström.
Roberto . . .	» » » Pfeiffer.
Constance . . .	» » fru Lindström.
Inez . . .	» » fru Sevelin.
Gonzalo . . .	» » hr Sevelin.

KGL. THEATERN.

Med Kongl. Maj:ts Allernådigaste Tillstånd
uppföres

i dag Thorsdag d. 8 November 1838

SHAKESPEARE KÄR

Comedie i 1 Act af Alex. Duval; fri öfversättning.

PERSONERNE:

William Shakespeare, Tragisk poet spelas af hr Almlöf.
Clarence, Actrice vid Theatern i London » » Mlle Högqvist.
Anna, Kammarjungfru hos Clarence . . . » » Höök.

Derefter gifves:

FRA DIAVOLO ELLER VÄRDHUSET I TERRACINA

Comisk opera i 3 Acter af Scribe, Musiquen af Auber;
öfversättning från Fransyskan.

PERSONERNE:

Fra Diavolo, under namn af Markisen
San Marco spelas af — — — — —
Lord Kockkurn, resande Engelsman . . » » hr Habicht.
Lorenzo, Kapten vid Romerska Dra-
gonerne » » » Pfeiffer.
Matheo, Vårdshusvärd » » » Fahlgren.
Giacomo } Röfvare vid Fra Diavolos band » » { L. Kinmanson.
Beppo } Wennhom.
Pamela, lord Kockburns fru . . . » » Fru Fröslind.
Zerlina, Matheos dotter » » Mlle Ficker.
Francesco, Zerlinas fästman . . . » » hr A. Hjortsberg.
En Under-Officer för Dragonerne . . » » » Lemos.
En bonde » » » Frodelius.

Uti Balletten Dansa:

Hr Selinder. — Mlle Daguin.

Hr Günther debuterar uti Fra Diavolos rol.

Kongl. Maj:t har i nåder täckts tillåta applaussementer, ehuru den Kongl. Familjen är närvarande. Och får derjemte till deras underrättelse, som derom skulle vara okunnige, gifvas tillkänna, att ingen, hvarken sittande eller stående *Spectateur* på de Kongl. *Spectaclerne* bör visa sig med betäckt hufvud.

Ingen obehörig person tillåtes under *Repetitionerna* eller *Representationerna* passera trapporna till Theater Salonens Corridorer, uppehålla sig i dessa Corridorer eller gå upp på Theatern, och gifves härmed ytterligare tillkänna, att ingen med *Livree*, Bindmössa eller Schawlett på hufvudet erhåller inträde på *Amphiteatern*, Första, Andra och Tredje *Logeraderne*, *Parterren* och *Orchesterplatserne*.

dem beskärd. Under syrsans och älfvornas sång synas i en tablå Dot och John samt May och Edvard lyckligt förenade, medan i fonden en grupp visar sällheten i deras framtida lif.

* * *

Den ofvanförda texten följer i hufvudsaken Dickens novell. Scenen är emellertid förlagd ensamt till postiljonens hem, då deremot handlingen i novellen äfven rör sig hos leksaksfabrikanten Caleb Plummer och hans blinda dotter Berta, der postiljonen John och Dot sammanträffa med Tackleton, May och hennes mor samt Edvard, den från Amerika hemkomne förklädde sonen till Caleb. I operan göres May till Calebs dotter. Denne likasom Berta, Mays moder, postiljonparets två månader gamle son och dennes komiska vårdarinna, miss Slowboy, äro ej till

finnandes i oparatexten. Tiden har förlagts från vintern till sommaren. Barnet, panten på familjelyckan hos postiljonens, hade i operan varit svårt att medtaga; här framhålls i stället (endast något för mycket) glädjen öfver dess väntade ankomst, uti novellen genom syrsans chirp förespädd för Dot. Syrsans älfgestalt är också en idé från novellen.

Goldmarks »Heimchen» säges vara ett annat namn på eller en omarbetning af hans opera »Der Fremdling». Till huru stor del dessa båda verk sammanfalla känna vi ej. Så mycket tycks emellertid vara visst, att Humperdinks sagoopera »Hans och Greta» gifvit Goldmark anledningen att nu framföra, den enkla, med sagogestalter inblandade familjeberättelsen »Syrsan vid hörden», och hans musik är i allmänhet väl lämpad efter texten,

bestående af solosånger, ensembler och körer, visserligen ej af framstående originalitet, men ofta melodiskt anslående, uttrycksfulla och utan någon apparat af inkrångladt harmoniskt orkesterarbete, om än instrumenteringen stundom röjer karaktären hos nutids-orkestern att vilja föra ordet. Jemte uvertyren med dess karaktäristiska äfven som ledmotiv använda »chirp» af syrsan, tecknad med en dissonans af närliggande halftoner, och det rätt intressanta förspelet till tredje akten innehåller operan följande musiknummer. I första akten kör af älfvorna och prolog af syrsan, solon af Dot och May samt duett mellan dem, allt rätt underhållande, Johns inträdessång, Edwards sång till hembygden och byfolkets lifliga kör vid hemtningen af sin post; i andra akten duett mellan John och Dot, Tackletons helsningssång och Edwards aria, Dots valsaria, särdeles behaglig, och en ypperlig quintett, Johns stora scen, der han ensam rasar i svartsjukans kval, en något långdragen, musikaliskt tröttande monolog à la Ströms i Verdis »Falstaff», och slutligen syrsans sång till John och älfvornas kör; i tredje akten Mays solosång, Edwards sång till hafvet, ett af de bästa numren, duo mellan dem (mindre anslående), Tackletons kupletter och byfolkets kör, duo mellan John och Dot samt sång af syrsan och älfkör. Vackra dekorationer äro det skotska landskapet och drömscenen i andra akten.

De utförande ha icke lätta partier att sköta men ha alla förtjenstfullt löst sina uppgifter. Operan har fått god inöfning och ledning under hofkapellmästaren Hennebergs direktion och hr El-nblads regie.

—*—

Johannes Brahms' kompositioner.*

Fullständig förteckning.

I. Orkester- och konsertkompositioner.

- Op. 68. *Symfoni* (C moll).
73. » (D dur).
90. » (F dur).
98. » (E moll).
11. *Serenade* (D dur).
80. *Akademische Fest-Ouverture* (C moll).
81. *Tragische Ouverture* (D moll).
16. *Serenade* (A dur) för liten orkester (2 fl., 2 ob., 2 klar., 2 horn, 2 fag., altar, violonceller och kontrabasar).
56 a) *Variationen* (B dur) öfver ett tema af Haydn.
77. *Violinkonsert* (D dur).
102. *Doppelkonsert* för violin och violoncell med ork.
15. *Pianokonsert* (D moll).
83. » (B dur).

* Bihang till J. Brahms' biografi i nr 9 detta år.

II. *Kammarmusik.*

- Op. 18. *Sextett* (B dur) för 2 viol., 2 altv.,
2 violonc.
36. *Sextett* (G dur) för 2 viol., 2 altv.,
2 violonc.
88. *Quintett* (F dur) för 2 viol., 2 altv.,
violonc.
111. *Quintett* (G dur) för 2 viol., 2 altv.,
violonc.
34. *Quintett* (F moll) för piano, 2 viol.,
altv., violonc.
51. *Quartett* nr 1 (C moll) för 2 viol.,
altv., violonc.
- Quartett* nr 2 (A moll) f. lika bes.
67. » (B dur) för lika besättn.
25. » (G moll) f. piano, 2 viol.,
altv., violonc.
- Quartett* (A dur) för lika besättn.
60. » (C moll) » » » »
8. *Trio* (H dur) f. piano, viol., v.-cell.
8. » Ny bearbetning af densamma
87. » (C dur) f. piano, viol., v.-cell.
101. » (C moll) » » » »
40. » (Ess dur) för piano, violin och
valdhorn (eller altv., eller v.-cell).
38. *Sonat* (E moll) för piano, v.-cell.
99. » (F dur) » » » »
78. » (G dur) för piano och violin.
100. » (A dur) » » » »
108. » (D moll) » » » »

III. *Pianomusik*

A. För två pianon.

- Op. 34. *Sonat* (F moll) af komponisten arr.
efter kvintetten op 34.
56 b) *Variationen*, af komp. arr. efter
orkestervariationerna op. 56 a (se
ofvan).

B. För piano, tyra händer.

- Op. 23. *10 Variationen* (Ess dur) öfver ett
tema af Rob. Schumann.
39. *Walzer*, nr 1—16.
52 a) *Liebeslieder - Walzer*, nr 1—18,
arr. af komponisten efter op. 52 (se
nedan).
65 a) *Neue Liebeslieder*, nr 1—15, arr.
arr. af komp. efter op. 65 (se nedan).
Ungarische Tänze, 4 häften. Nr 1—21.
Utän opastal.

C. För piano, två händer.

- Op. 1. *Sonat* (C dur).
2. » (Fiss moll).
5. » (F moll).
4. *Scherzo* (Ess moll).
9. *Variationen*, öfver ett tema af Schumann.
- 21 nr 1. *Variationen*, öfver ett eget tema (D dur).
- 21 nr 2. *Variationen*, öfver en ungersk sång (D dur).
24. *Variationen und Fuge*, öfver ett tema af Händel (B dur),
35. *Variationen*, öfver ett tema af Paganini (A moll).
10. *Vier Balladen*.
76. *8 Klavierstücke. Capricci und Intermezzi*
79. *2 Rapsodien*. (H moll, G moll.)
116. *Fantasien*, 2 häften.
117. *Drei Intermezzi*.
118. *Klavierstücke*.
119. *Klavierstücke*.

Chiaconna (D moll) efter J. S. Bach, för
venstra handen ensam.
Etude (F moll) efter Chopin (Studien
nr 1).
Presto, efter J. S. Bach. Två bearbet-
ningar (Studien nr 3, 4).
Rondo, efter Weber (*Perpetuum mobile*),
(Studien nr 2).
Gavotte, efter Gluck.
51 Uebungen. 2 häften.

IV. *Orgelkompositioner.*

Choralvorspiel und Fuge (A moll), utan opustal.
Fuge (Ass moll), utan opustal.

V. *Större vokalverk med orkester.*

- Op. 12. *Ave Maria*, för damkör med or-
kester eller orgel.
13. *Begravnissgesang*, för kör och bläs-
instrumenter.
45. *Ein deutsches Requiem*, för soli
och kör.
50. *Rinaldo*, kantat för tenor och mans-
kör.
53. *Rhapsodie*, för altsolo och manskör
(ur Götches »Harzreise im Winter«).
54. *Schicksalslied*, för blandad kör.
55. *Triumphlied*, för 8-stämmig kör
(orgel ad libitum).
82. *Nanie*, för kör.
89. *Gesang der Parzen*, för 6-stämmig
kör.

VI. *Vokalmusik utan orkester.*

A. A capella-sånger.

- Op. 22. *Marienlieder*, för blandad kör.
29. *2 Motetten*, för 5-stämmig bl. kör.
37. *3 Andliga körer* (Geistliche Chöre).
41. *5 Lieder*, för manskör.
42. *5 Sångar* (Gesänge), för 6-st. kör.
44. *12 Lieder und Romanzen*, för dam-
kör.
62. *7 Lieder*, för blandad kör.
74. *2 Motetten*, för blandad kör.
93 a) *Lieder und Romanzen*, för bl. kör.
104. *5 Gesänge*, för blandad kör.
109. *Fest- und Gedenksprüche*, 8-stäm.
110. *3 Motetten*, 4- och 8-stämmiga.
112. *Zigeunerlieder*, för 4 solörster.
113. *Kanons*, för damröster.

B. Soloqvartetter med piano.

(Äfven körer med orgel eller piano.)

- Op. 17. *Gesänge* (med ackomp. af 2 valdhorn och harpa), för damkör.
 27. *23 Psalmen*, för kör med orgel och piano.
 30. *Geistliches Lied*, för blandad kör och orgel.
 31. *3 Quartette*, för soloröster (sopran, tenor, alt, bas).
 52. *Liebeshieder* (äfven att sjungas af kör), med 4-händ. ackomp.
 64. *3 Quartette*, för soloröster (sopran, tenor, alt, bas).
 65. *Neue Liebeshieder* (äfven att sjungas af kör), med 4-händ. ackomp
 92. *4 Quartette* (för sopr., alt, ten., bas).
 93 b) *Tafellied*, för 6 stäm. bland. kör.
 103. *Zigeunerlieder* (äfven att sjungas af kör).

C. Duetter med piano.

- Op. 20. 4 *Duette*, för sopran och alt.
 28. 4 „ „ alt och baryton.
 61. 4 „ „ sopran och alt.
 66. 5 „ „ „ „ „
 75. *Balladen und Romanzen.*

D. Sångare (Lieder und Gesänge) för
en röst med piano.

- Op. 3. 6 *Gesänge*.
6. 6 »
7. 6 »
14. *Lieder und Romanzen*.
19. 5 *Gedichte*.
32. *Lieder und Gesänge*. 2 häften.
33. *Romanzen*, ur Tiecks »*Magelone*».
5 häften.
43. 4 *Gesänge*.
46. 4 »
47. 5 *Lieder*.
48. 7 »
49. 5 »

57.	<i>Lieder und Gesänge.</i>	2 häften.
58.	» » »	2 »
59.	» » »	2 »
63.	» » »	2 »
69.	<i>9 Gesänge.</i>	2 häften.
70.	4 »	
71.	5 »	
72.	5 »	
84.	<i>Romanzen und Lieder,</i> för en eller två stämmor.	
85.	<i>6 Lieder.</i>	
86.	6 »	
91.	<i>2 Gesänge</i> (med altviol).	
94.	<i>5 Lieder.</i>	
95.	7 »	
96.	4 »	
97.	6 »	
105.	5 »	
106.	5 »	
107.	5 »	

Mondnacht. Utan opustal.
Volkskinderlieder. » »

- Op. 121 (sista) *Vier ernste Gesänge*, för bas
med orkester.

Bihang.

Förutom de i ofvannämnda förteckning, under op. 34 bis, op. 52 a, op. 56 b och op. 65 a redan angifna arrangemanger af egna verk, har Brahms dessutom bearbetat följande sina egna kompositioner.

A. Klaverutdrag med text.

- Op. 12. *Ave Maria.*
 13. *Begrabnissgesang.*
 17. *Gesänge* för damkör.
 29. *Motetten*, nr 1 och 2 (för inöfning).
 42. *Gesänge* för 6-stäm. kör ,
 45. *Ein deutsches Requiem.*
 50. *Rinaldo.*
 53. *Rhapsodie.*
 54. *Schicksalslied.*
 55. *Triumphlied.*
 89. *Näme.*
 109. *Fest- und Gedenksprüche* (för inöfning af kören).

B. För två pianon, tyrhändigt.

- Op. 15. *Pianokonsert* (D moll).
83. „ (B dur).
90. *Symfoni* (F dur).
98. „ (E moll).

C. För piano, fyrehändigt.

- Op. 11. *Orkester-Serenad* (D dur).
 15. *Pianokonsert* (D moll).
 16. *Orkester-Serenad* (A dur).
 18. *Stråksextertett* (B dur).
 25. *Pianoqartett* (G moll).
 26. , (A dur).
 36. *Stråksextertett* (G dur).
 45. *Ein deutscher Requiem*.
 51. *Stråkkvartett*, nr 1 och 2.
 55. *Triumphlied*.
 67. *Stråkkvartett* (B dur).
 68. *Symfoni* (C moll).
 73. , (D dur).
 80. *Akademische Fest-Ouverture* (C moll).
 81. *Tragische Ouverture* (D moll).
 88. *Stråkkvintett* (F dur).
 111. , (G dur).

D. För piano, två händer.

- Op. 39. *Walzer* (äfven i lättare sättning).
Ungarische Tänze (för piano, tvåhändigt, och
för orkester).
-
- Op. 44. *Lieder und Romanzen*, för dam-
röster med pianoackompagnement
ad libitum (eller för inöfning af
kören).

Brahms har äfven bidragit till omredigering af äldre mästares verk (Couperin, Händel, Mozart, Schumann). Hans egna verk — särskildt »Ungerska dansar» — ha bearbetats af flere personer, mest af Rob. Keller, Th. Kirchner och Fr. Hermann.

—*—

Från scenen och konsertsalen.

Kungl. operan. Nov. 17. v. Flotow: *Martha*. — 18, 21, 30. Goldmark, Karl: *Syrsan vid härden* (21. John, Tackleton: hr Forsell, Bergström). — 19. Mozart: *Trollflöjten*. — 20. Rossini: *Wilhelm Tell*. — 22. Donizetti: *Leonora*. — 24, 26, 28. Nicolai: *Muntra fruarna i Windsor* (fru Ström, fru Page, Anna Page: fru Östberg, Linden, Frödin-Lindberg; Ström, Page, Fenton, Spinker, Cajus; hr Söderman, Selligren, Lemon, Henriksson, Grafström — 26 nov 75:e gången). — 25. Mozart: *Figaro's bröllop*. — 29. Bizet: *Carmen*.

Vetenskapsakademien. Nov. 16. *Konsert* af fru Anna Bendixson. Biträdande: hr Tor Aulin, V. Stenhammar. — 22. *Andra kammarmusiksoarén* af Aulinska kvartetten. 1) K. Goldmark: Stråkvartett, B dur, op. 8; 2) Chr. Sinding: a) Impromptu för piano, op. 31 nr 4, b) Fyra pianostycken, op. 24 nr 4, op. 25 nr 5, 6, 7 (hr Stenhammar); 3) César Franck: Pianoqvintett, F moll. — 26) *Föredrag* om Richard Wagner såsom skuld, musiker och mystiker med musikillustrationer ur hans operor af mrs Alice L. Cleather och mr Basil Crump, medlemmar af Wagnersällskapet i London.

Musikaliska akademien. Nov. 21. *Konsert* af Bellmanskören. Biträdande: fru Dagmar Möller, frök. Alfhild Larsson, hr O. Lejdström, W. Klein. Dirigent: E. Åkerberg. — 23, 26, 29. *Konserter* af (lady Hallé) fru Wilma Neruda-Norman med biträde af mr Leonard Borwick.

Jakobs kyrka. Nov. 20. *Konsert* af dir. Aug. Eltåker. Biträdande: fru D. Möller, hr O. Bergström, L. J. Zetterqvist, dir. Alb. Lindström. — 25. Mendelssohn-konsert af Kristliga föreningen af unge män. Biträdande: fru D. Möller, kammarmusikus K. Åberg, hr Gust. Sjöberg, dir. Alb. Lindström, blandad kör under hr Hugo Lindqvists direction.

Östermalms kyrka. Nov. 28. *Stor militär-konsert* af alla i Stockholm förlagda regementens och Kongl. flottans musikkörer.

Berns' salong. Nov. 19. Beethoven-afton. — 26. Wagner-afton (nr 2) af Meyderska kapellet.

Kungl. operans nyhet »Syrsan» har endast några få gånger gått öfver scenen, vid femte representationen med en rolförändring, i det hr Forsell framträdde i Johns och hr Bergström i Tackletons roller. Vi ha ännu ej haft tillfälle att se operan med denna nya rollbesättning. Den omtalade reprisen af »Muntra fruarna» med hr Eltblads första uppträdande i någon rol efter hans anställning som regissör vid k. operan, har nu egt rum. Det är tio år sedan vi hade nöjet se och höra hr Eltblad som Falstaff, och hans triumf i »den tjocke riddarens» rol var ej mindre nu än då. Det är, så hvad sång som spel beträffar, en mön-

sterprestation, hvilket också erkänts af publik och press med oblandadt bifall. Den kvicka operan med sin ypperliga melodiska musik utföres väl på alla händer. Nya i sina partier voro vid denna repris fruarna Linden och Frödin-Lindberg såsom fru Page och dennas dotter Anna samt hr Lemon och Söderman såsom Fenton och Ström. Fru Östbergs öfverlägsna återgivande af fru Ströms mycket fordrande koloraturparti är väl bekant. Operan kommer helt säkert att i sin nu varande gestalt ge många goda hus. För öfrigt kan endast såsom en operanyhet anföras, att konsertmästare Tor Aulin debuterat som dirigent vid representationerna af »Martha».

Af konserter ha vi under november månads sista hälft haft en verklig uppsjö, och indela dem i den korta redogörelse, vi här kunna lemna, efter lokalerna. Vi börja då med Vetenskapsakademien för att betrakta de tidigaste. Först bland dem träffa vi hr Friedenthals pianoafton. Hr F. kan räknas till de pianistiska dundergudarne med utbildad virtuos teknik, ehuru ej af första rang. Schubert-Liszts »Marche militaire» och Liszts »Rhapsodie hongroise nr 14» lyckades honom därför bättre än Beethovens Sonat op. 109 och F. Schuberts »Wanderer»-fantasi. Mjuk touche utvecklade han i de mindre ofta hörda »Wiegenlied» af Brahms-Keller, Passepied ur Delibes »Kungen har sagt det», Gavotte af Gluck-Brahms och »Intermezzo scherzoso» af Bülow, men vi instämma med en Berliner-kritiker uti, att hans spel är torrt och ointressant.

Fru Anna Bendixsons första offentliga uppträdande skedde inför talrik publik, som helsade såväl henne som de medverkande med rikt bifall. Fru B. har en rätt stor röst och inlägger mycken känsla och smak i sitt föredrag. Man torde kunna tillskrifva debuten en mindre säker tonansats i höjregistret, som har mindre charme än de andra lägera. Med begynselenumret, Beethovens svåra konsertaria »Ah perfido!», och arian ur Xerxes lyckades hon därför mindre slå an än med de mindre sångerna af Brahms, Jensen, Sjögen, Stenhammar och Grieg. Ett förträffligt utförande erhöles genom hr Aulin och Stenhammar i »Tre fantasistycken» af Schumann och Suite för piano och violin af Sinding.

Aulinska kvartettens talrikt besökta kammarmusiksoaré inleddes med Goldmarks kvartett, hvars båda mellansatser, särdeles det elegiska andaniet, mest intresserade. Slutnumret var den i februari gifna pianoqvintetten af César Franck. Vårt omdöme om denna vidhålla vi. Kompositionen är storlagen, med vackra melodiska ansatser, men i det hela, särdeles beträffande finalen, bizarr och skäakande föga verklig musikenjuttning. Programmet utfylles med en af hr Aulin väl spelad

sonat af Händel och pianostycken af Sinding, ganska intressanta och af hr Stenhammar utförda med mycken talang, om än föredraget stundom föreföll något forceradt.

Wagner-föredraget af de engelska medlemmarne af Wagner-föreningen i London mrs Cleather — tillika »medlem af det teosofiska korståget kring jorden» — och mr Crump — »vice-president för teosofiska samfundet i Europa» — kunde vi ej, såsom samtidigt med Neruda-konserten, bevista. Det lär icke ha särdeles intresserat publiken och torde haft mer teosofiskt än musikaliskt syfte.

I Musikaliska akademien hade Bellmanskören d. 21 nov. konsert, bevisad af konungen, kronprinsen och prins Carl med gemål. Kören häfdade sitt anseende såsom en af vårt lands allra förnämsta, och dir. Åkerberg har all heder af dess ledning. Såväl kören, hvars rika program vi sakna utrymme att specificera, som de medverkande, fru Möller och hr Lejdström, skördade stort bifall af den fullsatta salongen. Särskildt anslog Bellmansångerna, och flere bisseringar egde rum, bl. a. af hr Lejdströms nummer, Widors neapolitanska visa.

Musikaliska högtider ha i samma lokal beredts vår publik genom fru Wilma Norman-Nerudas (lady Hallé) 3 konserter under medverkan af pianisten mr Leonard Borwick. Den berömda konstnärinnans spel är öfverflödigt att närmare karaktärisera. Den virtuosa fulländningen, den ofelbara, hänförande tonen, den genialiska uppfattningen bilda en treenighet, till hvilken man blickar upp såsom till det högsta, som gerna kan presteras af en violinist. I mr Borwick, en förut obekant artist, har man fått göra bekant-skap med en ovanligt fängslande pianist och utsökt ackompanjator. En solid teknik bildar hos honom underlaget för ett perlande klart, fint och genomtänkt spel utan dynamiska öfverdrifter. Programmen ha innehållit, af duetter: Schubert: C-dur-Fantasie (op. 159), Brahms: G-dur-Sonat (op. 78), Beethoven: Kreutzer-sonaten, A dur (op. 47) och Sonat C moll (op. 30 nr 2), Schumann: A-moll-Sonat (op. 105) och Schubert: Rondo brillant, H moll. Fru Neruda har vidare med hr Borwicks ackompanjemang utfört Tartinis Solo-Sonat »Trillo del diavolo», Solo-Sonat af Händel, D dur, Spohr: Barcarolle e Scherzo, Tschaiowsky: Sérénade mélancholique, Brahms Joachim: 3 Ungerska Danser och Joachim: Romanze aus dem ungarischen Concert, G dur. Bland mr Borwicks mera framstående nummer må anföras Bach: Præludio ur Suite anglaise nr 2 A moll, Saint-Saëns: Capriccio sur les airs de ballets d'Alceste (Gluck), Liszt: Rhapsodie nr 12, Grieg: Ballade »in Form von Variationen über eine norwegische Melodie», Bach: Fantasie, C

moll samt vidare af Chopin Ass dur-Prelude och Ciss-moll-Scherzo jemte mindre stycken af Rachmaninoff, Mendelssohn, Scarlatti och Schumann.

Af kyrkokonserterna var dir. Elfåkers tidigast. Konsertgifvaren dokumenterade sig som framstående orgelspelare med Preludium och Fuga, D dur, af Bach samt Concert-Fantasi af G. A. Thomas. Ett mindre orgelstycke i salongstil var »Hymn of Nuns» af Lefebure-Wély. Som tonsättare framträdde hr Elfåker med en »Air religieux» för violin, af hr L. Zetterqvist talangfullt återgifven, denna komposition, likasom vokalnumrat »En sång vid uppgången till temple», ganska anslående genom melodisk karaktär och harmonisk omvexling. Hr Bergströms ypperliga röst gjorde sig i denna sång väl gällande. Värdefullt biträde hade konsertgifvaren äfven i fru Möller, som sjöng Wennerbergs Davids Psalm n:o 39 och Svedboms »Ave Maria», väl valda nummer.

Mendelssohns-konserten, en vacker hyllning åt tonsättarens minne, inledes med »Trauermarsch» (Lied ohne Worte, E moll), utförd vid hans begrafning, nu spelad på orgel, jemte en hans Orgel-Sonat, af direktör A. Lindström. Intressant och sällsynt att få höra var hymnen »Hör mig, herre» för blandad kör och solo (fru Möller), konsertens slutnummer. Öfriga nummer utgjordes af Aria ur »Elias» (hr G. Sjöberg), Kör ur Davids 42:a psalm, Andante ur violinkonserten (hr kammarmusikus Åberg) och »Tröstung», solosång, utförd af fru Möller. Körens lyckades väl under direktör Hugo Lindqvists säkra och omsorgsfulla ledning.

Från in- och utlandet.

Kungl. operan. Under inöfning äro för närvarande Beethovens »Fidelio», »Hans och Greta», »Djamileh», »Don Juan» och »Hvita frun».

Stockholms allmänna sångförening hade d. 23 nov. ett talrikt besökt sammanträde, hvarvid förelåg till behandling en till styrelsen inkommen ansökan från direktör Albert Lindström att på grund af trägna göromål bli befriad från den befattning som sällskapets sångledare, han i sju år med så mycket nit och intresse beklädt. Sällskapet godkände, under uttalande till direktör Lindström af sin stora tacksamhet för de gångna åren, den inkomna afskedsansökan och utsåg derefter enhälligt till sin dirigent kapellmästare Herman Berens.

Filharmoniska sällskapets första abonnementskonsert under denna säsong eger rum tisdagen d. 7 dec. i Musikaliska akademiens stora sal.

Fru Anna Lang-Wolseley har, efter afresan från hufvudstaden, jemte sin man barytonsångaren mr Elwyn W. gjort en turné i landsorten och konserterat i Vesterås, Örebro, Borås, Kristinehamn, Jönköping, Ekshjö och Vexjö. Hon har dervid bl. a. spelat Bachs »Chaconne» och Wieniawskis »Legend». Mr Wolseley berömmes för omfångsrik, klangfull och väl skolad röst. Ackompanjemang har utförts af fröken Anna Svanström.

Fru Ellen Gulbranson uppträdde d. 16 nov. för första gången i London på den andra af de stora Wagnerkonserterna, hvilka under säsongen 1897—98 anordnas i Queens Hall af hr Schulz-Curtius. Framgången var fullständig, och kritici i Londons förnämsta tidningar öfverbjuda hvarandra i berömande ordalag om hennes utmärkta röst och eminenta föredrag. Hon sjöng vid konserten Griegs »Solveigs sång», »Monte Pincio» och »En svan»; samt Brunnhildes afskedsscenen ur »Götterdämmerung».

»Som Wagnersångerska, säger en kritiker», besitter fru Gulbranson »förmågan att nå till höjden af situationen, och hon är obestriddligen kallad att intaga en mycket hög rang bland de Wagner-tolkare, hvilka ej blott förstå mästarens musik, utan äfven ega tillräckligt stora vokala resurser till att utveckla all dess melodiska fågning och dramatiska kraft».

Quartettsångareförbundet gaf i söndags under hr John Ullstedts ledning för fylld salong i Vetenskapsakademien en privat-matiné för sina passiva ledamöter. Körnumren af Wennerberg, O. Lindblad, Söderman, Kjerulf, Henneberg, Svedbom, Ellberg, Peterson-Berger och Palm följdes alla af det lifligaste bifall. I stället för deklamation, som måste inhiberas, utfördes med stor talang ett par »Gluntar», hvilka framkallade stormande applåder. Programmet var äfven riktadt med Södermaus »Värfningen», utförd af vår förnämste baryton och balladsångare. Quartettsångareförbundet intog, som bekant, en framstående plats under den stora musikkfesten i september. (Angående denna fest begagna vi tillfället att gifva tillkänna, det vi måst afsä från den vidlyftiga redogörelsen för innehållet af programboken till denna fest.)

August Enna, den danske komponisten, bekant för sina operor »Hexan», »Kleopatra», »Aucassin och Nicolette», anlände d. 18 nov. hit till Stockholm i och för underhandling om uppförande af hans nyaste verk för scenen, »Den lilla flickan med strykstickorna», sångspel i 1 akt, som den 13 nov. hade sin premiär på Kasinoteatern i Köpenhamn. Enna har sjelf utarbetat förslaget till texten, hvilken sluter sig till Andersens bekanta saga. En an-

mälare i »Dannebrog» finner att musiken tryckt och tyngde för starkt och absolut drog för långt ut på den obetydliga handlingen. Hr Ranft lär nu ha förvärfvat sig eganderätten till uppförandet i Sverige af detta Ennas nya verk.

Jönköping. Konsert gafs d. 21 nov. i Sofiakyrkan af organisten Gustaf Hägg från Stockholm och operasångaren Max Strandberg. Tidningarna på platsen berömma mycket dir. Häggs gedigna orgelspel och hr Strandbergs vackra sång i en aria af Mozart och en duett ur »Elias». Hr Strandberg visade sig äfven som god violoncellist i ett nummer af Scharwenka. Hr Hägg utförde 6 af programmens 9 nummer och en recensent yttrar, att sedan Wilh. Heintze ett så utmärkt orgelspel, som hans, icke der varit hört. Konserten bevisades af omkr. 300 personer.

Paris. »Les petites Michu» (»Flickorna Michu») är namnet på en ny operett i tre akter, hvilken för närvarande gör stor lycka på Bouffes-Parisiens. Musiken är af André Messager, hvars treaktopera »Skrifvarkungen» som bekant gafs å Stockholmsoperan 1892. Handlingen i den nya operetten är förlagd till början af århundradet under kejsardömet. Flickorna Michu, Marie Blanche och Blanche-Marie, anses vara tvillingar och döttrar af ett hederligt äkta par, som säljer landtmannaprodukter, men den ena är i sjelfva verket dotter till en markis des If, som under skräcktiden flytt och efterlemnats en späd dotter, som öfverlemnats åt en af hans arrendatorer, Michu. Han återkommer efter 18 år och återfordrar dottern för att gifva henne med en kapten Rigaut, men hvilken af flickorna som är hans dotter (de ha nyss födda bortblandats i ett bad och äro mycket lika), det kan ej utgrunda. Till slut tillfaller dottern upptäckt, hvar som är den rätta. Libretton säges vara tätt och underhållande, musiken mycket graciös.

Wien. Max Wolfsthal heter en tolfårig violinist, ett underbarn af tysk-polsk härkomst, som nyss väckt stor förvåning på en konsert härstädes, då han bland annat spelade Mendelssohns konsert med utmärkt och själfvalt föredrag. Han har i tre år studerat för den anseende violinläraren prof. J. M. Grün. Den unge virtuosen har ännu svag ton i sin violin, men då hans konserterande nu afser att skaffa honom ett gott instrument, afhjelpes väl detta, särdeles med tilltagande ålder.

Dödsfall.

Giraldoni, Leone, barytonist, fordome en af Italiens förnämsta lyriska artister, afled i oktober månad i Moskva, der han var lärare vid konservatoriet. G. kreerade bl. a. greffe Luna i Verdis »Trubaduren» och förvärfvade som sångare en förmögenhet, som han förlorade på börsspekulationer. Bland hans elever kan nämnas den svenske tenorsångaren, numera fabriören, Carl Hagman.

I Musik- och Bokbandeln:

Populär Piano-Skola

med

Klaviatur-Tabell

för noternas snabba inlärande.

Ny, lättfattlig undervisningsmetod för barn,
översatt och bearbetad efter

Prof. H. von Bocklet.

Häft. 3 kr., i pappband 3. 50, cloth-
band 4 kr.

»Enkel, praktisk och fullt systematisk
gående i lagom hastighet och utan hopp
från det lättare till det svårare. Torde
vara den bästa pianoskola vi hittills haft
i Sverige. En ytterligare förtjänst hos
det verkligen vackra arbetet är att bear-
betaren förmått göra det så alltigenom
svenskt som det verkligen är.»

(Gotlands Allehanda.)

Elkan & Schildknechts Musikhandel
28 Drottninggatan 28.

OBS. Äldre årgångar

af denna tidning, med eller utan musikbilaga,
erhållas till nedsatt pris (endast kontant) af
expeditionen.

Kurs i **plastik** samt undervisning
i **sång** efter den italienska sång-
metoden i förening med **instude-
rande af roller**, med särskildt
afseende fäst vid frasering och diktion,
meddelas af

Signe Hebbe

Sturegatan 24, Stockholm.

Herrar Musici och Tonsättare,

hvilka önska till tryck beförda sina opus,
kunna få dem väl och billigt utförda i lito-
grafiskt nottryck af gammal, van notlitograf.

J. F. Lindblom,

Stockholm, Saltmätaregatan 5, Norr.

Oscar Lejdström,

Sånglärare.

Mäster-Samuelsgatan 35.

Rekommendations-intyg från alla världens
länder. — Illustrerad priskurant gratis. —
Solida kommissionärer sökas.

Gustaf Hägg

emottager elever i piano- och orgel-
spelning, harmonilära samt kontra-
punkt.

Adress: Uplandsgatan 30.

Festmarsch

för piano af *Gustaf Hägg*.

Denna vackra och ståtliga marsch
finnes nu att tillgå i godtköpsupplaga af

50 öre.

Svensk Musiktidnings förlag.

Presentkort

af
Svensk Musiktidning

af 5 kronor

finnas att tillgå af tidningens expedition

Kungstensgatan 56

samt i bok- och musikhandeln.

OBS! Vacker och lämplig
julklapp!

Svensk Musiktidning

utkommer 1898 efter samma plan som förut, innehållande populär läsning i mu-
sikaliska ämnen, porträtter med biografier och musikbilaga. Tidningen utgifves såsom
förut två gånger i månaden (utom juli—aug., »den döda säsongen») till ett pris
af 5 kronor pr år, lösnnummer 25 öre. Prenumeration sker här af Expeditionen,
Kungstensgatan 56, 3 tr., i bok- och musikhandeln, af posten och tidningskontor.
I landsorten prenumereras bäst af posten.

J. G. MALMSJÖ

GÖTEBORG

Etablerad 1843.

Kongl. Hofleverantör.

Tjuguen
första
pris, in- och
utrikes.

Flyglar

Pianinos

Beqväma
afbetalnings-
vilkor.

Talrika vitsord

från framstående musici
och konstnärer, bl. a. från
Alfred Reisenauer, Professor
Franz Neruda, Alfred Grünfeld,
Moritz Rosenthal, Prof. Franz
Mannstädt, Dir. Aug. Körling, Mad.
Teresa Carreno, Fru Margareta Stern, Fru
Hilma Svedhom, Fröken Tora Hwass samt
Kungl. Musikaliska Akademien och Göteborgs
mera framstående musici och musiklärarinnor.

Skandinaviska Orgelfabrikens Kammarorglar,

hvarå de nyaste
uppfinningar och
förbättringar till-
lämpas, äro af
våra förnämsta
orgelkunnare så-
väl i Stockholm
som i landsorten
enhälligt vitsord-
nade för att vara
de bästa i nor-
den tillverkade.
Prisbelönte i Kö-
penhamn 1888 (enda pris med medalj),
i Norrköping 1889, i Helsingborg 1890
(första pris). Priskuranter sändas på be-
gäran franko.

Skandinaviska Orgelfabriken.
Kontor och utställning i Stockholm:
Mästersamuelsgatan 24.

J. LUDV. OHLSON

STOCKHOLM

16 Regeringsgatan 16

Flyglar, Pianinos och Orgelharmo-
nier af de bästa svenska och utländska
fabriker i största lager till billigaste
priser under fullkomligt ansvar för In-
strumentens bestånd.

OBS! Hufvuddepot för Blüthners
verldsberömda Flyglar, samt Rö-
nischs & Steinwogs Nachfol-
gers utmärkta Pianinos.

Innehåll: Karl Goldmark (med por-
trätt). — Ett par teateraffischer från 1830-
talet. Jenny Liuds och Julius Günthers de-
buter. — »Syrans vid härden», opera i tre
akter af A. M. Willner, musik af Karl Gold-
mark. — Johannes Brahms' kompositioner.
Fullständig förteckning. — Från scenen och
konsertsalen. — Från in- och utlandet. —
Dödsfall. — Annonser.